

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 309/2024
02.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Поповића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Поповића, адвоката Драгана Ранђеловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К. бр. 120/22 од 05.04.2023. године исправљене решењем Вишег суда у Нишу К 120/22 од 23.05.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 584/2023 од 14.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Поповића, адвоката Драгана Ранђеловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К. бр. 120/22 од 05.04.2023. године исправљене решењем Вишег суда у Нишу К 120/22 од 23.05.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 584/2023 од 14.11.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **одбацује**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К. бр. 120/22 од 05.04.2023. године, исправљене решењем Вишег суда у Нишу К 120/22 од 23.05.2023. године поред осталих у ставу I изреке пресуде окривљени Срђан Поповић и окривљени АА оглашени су кривим да су учинили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за која су осуђени на казне затвора у трајању од по 4 године и 8 месеци, у које се урачунава време проведено у притвору и то за окривљеног Срђана Поповића од 27.12.2021. године до упућивања у установу за издржавање казне затвора, а за окривљеног АА од 27.12.2021. године до 13.07.2022. године. Истом пресудом, према окривљеном Срђану Поповићу изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела ближе одређена у изреци првостепене пресуде и од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 12.000,00 динара која се по правноснажности

пресуде има уплатити у корист буџета Републике Србије и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 584/2023 од 14.11.2023. године, у ставу I изреке пресуде усвојене су жалбе бранилаца окривљеног АА и преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К. бр. 120/22 од 05.04.2023. године, исправљена решењем Вишег суда у Нишу К 120/22 од 23.05.2023. године, тако што је окривљени АА ослобођен од оптужбе на основу члана 423. тачка 2) Законика о кривичном поступку да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а трошкови кривичног поступка окривљеног АА настали пред судом правног лека падају на терет буџетских средстава суда и о истим ће бити одлучено посебним решењем, док о осталим трошковима овог окривљеног, односно о њиховој висини одлучиће првостепени суд посебним решењем. У ставу II изреке другостепене пресуде, жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног Срђана Поповића, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена. Трошкови кривичног поступка на име довођења окривљеног Срђана Поповића падају на терет окривљеног и о њима ће бити одлучено посебним решењем, док трошкови кривичног поступка ББ, ВВ и ГГ настали код Апелационог суда у Нишу, као суда правног лека, падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Срђана Поповића, адвокат Драган Ранђеловић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном и члана 439. тач. 1) и 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или другостепеном суду на поновно одлучивање, али пред потпуно измењеним саставом већа или да побијане пресуде преиначи, те окривљеног ослободи од оптужбе, те да трошкови падну на терет буџетских средстава суда, као и да у смислу члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку Врховни суд извршење правноснажне пресуде одложи или прекине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Срђана Поповића наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на тај начин што је окривљени оглашен кривим за радње које не садрже елементе кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а сама чињеница да је

окривљени држао већу количину опојне дроге не значи да је дрогу заправо држао ради даље продаје.

Овакви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из списка предмета утврђује се да је оптужним актом и првостепеном пресудом којом је окривљени Срђана Поповић оглашен кривим истом стављено на терет да је у време и на месту ближе одређеном у изреци првостепене пресуде „у стању урачунљивости, свесни свог дела чије су извршење хтели, као и свесни да је њихово дело забрањено...окривљени Срђан Поповић у теретном моторном возилу марке „Volvo“, рег. ознака ..., са приколицом, власништво фирме „ДД“ из ..., неовлашћено преносио ради продаје опојну дрогу Canabis у количини од 10.014,30 грама нето масе, супстанце проглашене за опојне дроге Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, бр. 70/21 од 13.07.2021. године), упаковану у 10 безбојних најлон кеса па у безбојне стреч фолије па заједно упаковани у црни најлон облепљен браон и сивом самолепљивом траком и исту потом неовлашћено ради продаје држао у кабини теретног возила на кревету...“.

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Дакле, радња кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ је алтернативно одређена и предвиђа више радњи којима учинилац може извршити ово кривично дело, при чему је дело извршено предузимањем једне или више алтернативно прописаних радњи, те наводима да је окривљени извршио ово кривично дело тиме што је неовлашћено преносио ради продаје и држао ради продаје опојну дрогу на начин ближе опредељен у изреци пресуде, у свему су остварени елементи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, па су супротни наводи браниоца изнети у поднетом захтеву за заштиту законитости оцењени неоснованим.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да су у изреци окривљеном стављене на терет радња држања ради продаје и радња преношења а разлози су дати у погледу држања опојне дроге што разлоге чини противречним изреци пресуде, чиме суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама окривљени оглашен кривим за радње држања и преношења ради продаје иако ни на који начин то није доказано, те је евентуално окривљени могао бити оглашен кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ. Оваквим наводима бранилац на основу сопствене оцене изведених доказа изводи закључак о непостојању кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, на који начин чињенично оспорава побијане пресуде и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У поднетом захтеву бранилац наводи и да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, али приликом образлагања истакнуте повреде бранилац наводи да је повређен закон изреченом мером безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, јер је одузета количина различита у пресуди и у оптужном акту, на који начин указује суштински на повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2), члана 440, члана 441. став 2. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Сходно напред изнетом, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**